

MINISTÈRE DE L'INTERIEUR
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE
ET MINISTÈRE DES AFFAIRES SOCIALES

F. 87 — 707

Arrêté royal n° 519 organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté a pour but d'organiser la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort.

Dans la situation actuelle, les autorités concernées au sein de la commune ou du centre public d'aide sociale, qui veulent organiser la mobilité de leur personnel définitif, stagiaire et temporaire sont dans l'obligation, à défaut d'une réglementation générale, de prendre en la matière des délibérations qui doivent recevoir l'approbation de l'autorité de tutelle.

Le présent projet d'arrêté permet de faire l'économie de cette procédure et donne ainsi aux communes et aux centres publics d'aide sociale un outil important dans le cadre de la gestion de leur personnel respectif.

Cet arrêté permettra de maîtriser, de limiter ou de réduire les dépenses publiques. Il vise à permettre aux pouvoirs locaux d'éviter des recrutements supplémentaires ou l'octroi de fonctions supérieures et d'indemnités dans la mesure où des agents d'une ou l'autre administration peuvent remplir la fonction prévue au cadre, dans le respect des conditions requises.

Dans certains cas où se pose le problème du remplacement urgent d'un agent décédé ou prépensionné, il peut être précieux de permettre un transfert rapide d'un agent compétent de l'autre administration.

Le deuxième but de cet arrêté est d'élargir le choix d'une carrière en augmentant les possibilités de promotion. Très souvent les communes et les C.P.A.S. ont été moralement contraintes d'adopter des échelles barémiques spéciales et coûteuses pour assurer une progression administrative et pécuniaire à leurs agents.

Suivant le principe susvisé, il est évident que la mobilité volontaire doit être appliquée en premier lieu.

La mobilité d'office prévue à l'arrêté royal n° 490 du 31 décembre 1986 ne pourra être utilisée par l'autorité locale qu'en second lieu ou si une réorganisation du cadre s'avère nécessaire.

Les dispositions du projet d'arrêté permettent aux communes et aux C.P.A.S. d'organiser le transfert d'un membre du personnel statutaire (définitif, stagiaire ou temporaire) qui en fait la demande dans un emploi de recrutement ou de promotion vacant au sein de l'autre administration.

Les modalités de transfert sont réglées par la commune et le C.P.A.S. concerné sous réserve des dispositions prévues par le présent projet.

Dans le cas d'un emploi de promotion, le transfert ne pourra s'effectuer que si aucun agent ne peut être promu dans l'administration dans laquelle l'emploi est vacant.

De même, les membres du personnel définitif de la commune et du C.P.A.S. pourront être promus par transfert dans un emploi de promotion vacant dans l'autre administration s'ils remplissent les conditions prévues pour obtenir cette promotion.

Le transfert n'est possible néanmoins que si aucun agent de l'administration où l'emploi est vacant ne peut être promu et si aucun transfert n'est possible conformément à la sous-section I du présent projet.

Le projet d'arrêté poursuit un autre but important. C'est ainsi qu'il prévoit la possibilité pour la commune et le C.P.A.S. d'organiser conjointement les examens de recrutement et de promotion.

Cette disposition permet donc la constitution de réserves de recrutement uniques et est un outil important dans le cadre de la rationalisation des dépenses engagées dans l'organisation de ces examens.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN
EN OPENBAAR AMBT
EN MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN

N. 87 — 707

Koninklijk besluit nr 519 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van besluit dat wij de eer hebben aan Uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen heeft tot doel de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben, te regelen.

In de huidige toestand, zijn de betrokken overheden van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, die de mobiliteit van hun vastbenoemd, stagedoend of tijdelijk personeel wensen te regelen, verplicht, bij ontstentenis van een algemene reglementering ten deze, beslissingen te nemen welke de goedkeuring van de toeziende overheid moeten krijgen.

Dit ontwerp van besluit maakt het mogelijk deze procedure uit te schakelen en bezorgt aldus de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn een belangrijk instrument in het kader van het beheer van hun onderscheidelijk personeel.

Dit besluit zal het mogelijk maken de openbare uitgaven te beheersen, te beperken of te verminderen. Het beoogt het voor de lokale overheden mogelijk te maken bijkomende recruteringen of de toekenning van hogere ambten en vergoedingen te vermijden in de mate dat personeelsleden van de ene of de andere administratie het ambt dat in de personeelsformatie is opgenomen, kunnen vervullen mits aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

In sommige gevallen wanneer het probleem van de dringende vervanging van een overleden personeelslid of een personeelslid in bruggensioen zich stelt, kan het waardevol zijn een snelle overplaatsing van een bekwaam personeelslid van de andere administratie toe te staan.

Het tweede doel van dit besluit is de keuze van een carrière ruimer te maken door de bevorderingsmogelijkheden te vergroten. Heel dikwijls werden de gemeenten en de O.C.M.W.'s moreel gedwongen bijzondere en dure weddenschalen in te voeren om een administratieve en geldelijke vooruitgang aan hun personeelsleden te verzekeren.

Volgens het bovenbedoelde beginsel is het evident dat de vrijwillige mobiliteit eerst moet toegepast worden.

De mobiliteit van ambtswege bepaald bij het koninklijk besluit nr. 490 van 31 december 1986 zal slechts in tweede instantie door de lokale overheid kunnen gebruikt worden, indien zich een reorganisatie van de personeelsformatie opdringt.

De bepalingen van het ontwerp van besluit maken het de gemeenten en de O.C.M.W.'s mogelijk de overplaatsing te organiseren van een lid van het statutair personeel (vastbenoemd, stagedoend of tijdelijk) die ze aanvraagt, naar een wervings- of bevorderingsbetrekking welke in de andere administratie vacant is.

De modaliteiten van overplaatsing worden geregeld door de betrokken gemeente en het betrokken O.C.M.W. onder voorbehoud van de bepalingen van dit besluit.

Als het een bevorderingsbetrekking betreft zal de overplaatsing slechts mogelijk zijn als geen enkel personeelslid van het bestuur waar de betrekking vacant is kan bevorderd worden.

Zo ook kunnen vastbenoemde personeelsleden van de gemeente en van het O.C.M.W. door overplaatsing bevorderd worden in een vacante bevorderingsbetrekking als zij voldoen aan de voorwaarden welke voor deze bevordering zijn gesteld.

De overplaatsing is niettemin slechts mogelijk als geen enkel personeelslid van het bestuur waar de betrekking vacant is kan bevorderd worden en als geen enkele overplaatsing, conform onderafdeling I van dit ontwerp, mogelijk is.

Het ontwerp van besluit beoogt een ander belangrijk doel. Het bepaalt dat de gemeente en het O.C.M.W. gezamenlijk de wervings- en bevorderingsexamens kunnen organiseren.

Deze bepaling maakt het dus mogelijk gemeenschappelijk wervingsreserves aan te leggen wat van groot belang is voor de rationalisatie van de voorziene uitgaven betreffende de organisatie van die examens.

Le projet d'arrêté royal numéroté a été soumis au Conseil d'Etat pour avis urgent.

Ses remarques ont été suivies et le projet a été amendé en conséquence.

Commentaire des articles

Les articles 1 et 2 fixent le champ d'application de l'arrêté au point de vue des institutions concernées et du personnel visés dans les dispositions du projet.

Les articles 3 à 9 du présent projet forment la section II qui concerne le transfert dans un emploi de recrutement.

L'article 3 fixe le principe du transfert dont les modalités sont réglées par la commune et le C.P.A.S. concernés, conformément à l'article 4.

L'article 6 vise les membres du personnel pouvant faire l'objet du transfert.

L'article 7 traite quant à lui de la manière concrète dont s'effectue le transfert.

Quant aux articles 8 et 9, ils contiennent les dispositions relatives aux droits acquis.

Les articles 10 à 20 forment la section III du projet qui traite du transfert dans un emploi de promotion. Cette section est subdivisée en deux sous-sections.

Les articles 10 à 14 organisent le transfert d'agents de même grade ou de grade équivalent dans un emploi à conférer par voie de promotion selon le même schéma que pour un emploi de recrutement sauf l'article 12 qui contient l'impossibilité de procéder au transfert si un agent de l'administration où l'emploi de promotion est vacant satisfait aux conditions pour obtenir cet emploi.

Les articles 15 à 19 traitent du transfert par voie de promotion.

L'article 15 fixe le principe d'une promotion par transfert.

L'article 17 énonce une double réserve au transfert visé à la sous-section II. Il n'est pas possible de transférer, si un agent de l'administration où l'emploi de promotion est vacant est dans les conditions pour obtenir la promotion et si on peut opérer un transfert conformément à la sous-section I.

L'article 20 donne la possibilité aux communes et aux C.P.A.S. du même ressort de prévoir l'organisation en commun des examens de recrutement et de promotion par des règlements.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,

de Votre Majesté,
les très respectueux,
et très fidèles serviteurs,

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,
J. MICHEL

Le Ministre des Affaires sociales,
J.-L. DEHAENE

Le Secrétaire d'Etat à l'Environnement
et à l'Emancipation sociale,
Mme M. SMET

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Premier Ministre, le 20 mars 1987, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal n° ... « organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale de même ressort », a donné le 24 mars 1987 l'avis suivant :

Observations générales

1. Le projet se fonde sur l'article 1er, 2°, c, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Het ontwerp van genummerd koninklijk besluit werd voor dringend advies aan de Raad van State voorgelegd.

Zijn opmerkingen werden nageleefd en het ontwerp werd dienovereenkomstig geamendeerd.

Commentaar bij de artikelen

De artikelen 1 en 2 omschrijven het toepassingsveld van het besluit wat de betrokken instellingen en het personeel bedoeld in de bepalingen van het ontwerp betreft.

De artikelen 3 tot 9 van dit ontwerp vormen de afdeling II die slaat op de overplaatsing naar een wervingsbetrekking.

Artikel 3 stelt het principe van de overplaatsing waarvan de modaliteiten door de betrokken gemeente en het betrokken O.C.M.W. worden geregeld, conform artikel 4.

Artikel 6 betreft de personeelsleden die kunnen overgeplaatst worden.

Van zijn kant handelt artikel 7 over de concrete manier waarop de overplaatsing geschiedt.

De artikelen 8 en 9 behelzen bepalingen in verband met de verkregen rechten.

De artikelen 10 tot 20 vormen de afdeling III van het ontwerp welke de overplaatsing naar een bevorderingsbetrekking betreft. Die afdeling is onderverdeeld in twee onderafdelingen.

De artikelen 10 tot 14 regelen de overplaatsing van personeelsleden met dezelfde of gelijkwaardige graad naar een door bevordering te begeven betrekking volgens hetzelfde schema als voor een wervingsbetrekking behalve artikel 12 waarin wordt gesteld dat overplaatsing onmogelijk is als een personeelslid van het bestuur waar de bevorderingsbetrekking vacant is voldoet aan de voorwaarden om die bevordering te bekomen.

De artikelen 15 tot 19 handelen over de overplaatsing bij wege van bevordering.

Artikel 15 stelt het principe van een bevordering door overplaatsing vast.

Artikel 17 stelt een dubbele beperking voor de overplaatsing bedoeld in onderafdeling II. Overplaatsing is niet mogelijk als een personeelslid van het bestuur waar de bevorderingsbetrekking vacant is voldoet aan de voorwaarden om de bevordering te bekomen en als een overplaatsing conform de onderafdeling I kan geschieden.

Artikel 20 verleent aan de gemeenten en aan de O.C.M.W.'s van hetzelfde werkgebied de mogelijkheid de gemeenschappelijke organisatie van de wervings- en bevorderingsexamens bij verordening te regelen.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,

De Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt,
J. MICHEL

De Minister van Sociale Zaken,
J.-L. DEHAENE

De Staatssecretaris voor Leefmilieu
en Maatschappelijke Emancipatie,
Mevr. M. SMET

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 20 maart 1987 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een koninklijk besluit nr. ... « tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn met eenzelfde werkgebied », heeft op 24 maart 1987 het volgend advies gegeven :

Algemene opmerkingen

1. Het ontwerp steunt op artikel 1, 2°, c, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Le rapport au Roi devrait indiquer plus clairement comment le régime de mobilité volontaire prévu par le projet permettra de maîtriser, de limiter ou de réduire les dépenses publiques.

Il peut être admis que ce nouveau régime, combiné avec le régime de la mobilité d'office institué par l'arrêté royal n° 490 du 31 décembre 1986, sera de nature à permettre une rationalisation dans la gestion du personnel des institutions communales.

Des économies ne pourraient cependant résulter de la mobilité volontaire que si l'agent transféré à sa demande n'était pas remplacé dans l'administration qu'il quitte.

2. Le projet n'indique pas si les dispositions qu'il contient en ce qui concerne la mobilité volontaire trouveront à s'appliquer avant que ne s'opère le transfert d'office prévu par l'arrêté n° 490 précité, ou bien après la réalisation de ce transfert d'office. Selon le délégué du Ministre, la volonté des auteurs du projet serait de permettre d'abord un transfert volontaire, avant de recourir au transfert d'office si nécessaire, cette question devant être réglée par une simple circulaire.

Il n'appartient pas au Ministre de compléter par circulaire un régime établi par des dispositions ayant force de loi.

Par ailleurs, c'est le transfert d'office d'agents en surnombre qui répond le mieux aux objectifs de rationalisation et d'économies de la loi du 27 mars 1986. C'est donc ce transfert qui doit être réalisé avant le transfert volontaire.

Examen du texte

Intitulé

Par souci de concordance avec l'intitulé de l'arrêté royal n° 490, mieux vaut écrire dans le texte français : «... qui ont un même ressort ».

Cette remarque vaut pour la suite du projet.

Dispositif

Article 2

Mieux vaut écrire :

« Article 2. Les membres du personnel définitif, stagiaire ou temporaire des communes et des centres publics d'aide sociale soumis au présent arrêté peuvent bénéficier d'un régime de mobilité volontaire aux conditions fixées par le présent arrêté.

La mobilité volontaire n'est cependant pas applicable :

1° aux membres du personnel engagés par contrat;
2° aux titulaires ... (la suite comme au 1° du projet);

3° aux membres ... (la suite comme au 2° du projet). »

Contrairement à l'article 2, 2°, de l'arrêté royal n° 490, le projet ne prévoit pas expressément que les emplois de secrétaire et de receveur sont exclus du régime de mobilité. Il semble cependant que ces emplois, ainsi d'ailleurs que les emplois des grades légaux, soient visés par l'exclusion prévue par le projet des emplois spécifiques à la commune ou au centre public d'aide sociale.

Article 3

Au début de l'article, il est proposé d'ajouter les mots : « Aux conditions fixées par les articles 4 à 9, les ... ».

Article 4

Selon cet article :

« La procédure d'information et les modalités de transfert sont réglées par la commune et le centre public d'aide sociale concernés, sous réserve des dispositions prévues par la présente section. »

Ce texte pêche par imprécision. D'une part, il ne mentionne pas quels sont les destinataires de la procédure d'information : vraisemblablement, il s'agira non seulement des agents concernés mais aussi des administrations des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort. On ne peut pas imaginer que la procédure d'information et les modalités de transfert fassent l'objet d'un règlement pris par le conseil communal et le conseil de l'aide sociale, délibérant en commun. Ces deux autorités pourraient, après concertation, adopter séparément des règles identiques.

In het verslag aan de Koning zou duidelijker aangegeven moeten worden hoe de door het ontwerp bedoelde regeling inzake vrijwillige mobiliteit het mogelijk zal maken de openbare uitgaven te beheersen, te beperken of te verminderen.

Aangenomen mag worden dat deze nieuwe regeling, gecombineerd met het bij het koninklijk besluit nr. 490 van 31 december 1986 ingevoerde stelsel van mobiliteit van ambtswege, van die aard zal zijn dat zij rationalisering van het personeelsbeleid van de gemeentelijke instellingen mogelijk zal maken.

De vrijwillige mobiliteit zou echter slechts besparingen kunnen opleveren als het personeelslid, dat op zijn verzoek wordt overgeplaatst, niet wordt vervangen in het bestuur dat hij verlaat.

2. In het ontwerp is niet aangegeven of de bepalingen die het in verband met de vrijwillige mobiliteit bevat, toepassing zullen vinden voordat de bij het voormelde besluit nr. 490 voorgeschreven overplaatsing van ambtswege bewerkstelligd wordt, dan wel nadat die overplaatsing van ambtswege verwezenlijkt zal zijn. Volgens de gemachtigde van de Minister zou het de bedoeling van de stellers van het ontwerp zijn eerst vrijwillige overplaatsing mogelijk te maken, voordat zo nodig naar ambtshalve overplaatsing zou worden gegrepen, welke aangelegenheid door middel van een gewone omzendbrief zou worden geregeld.

Het komt de Minister niet toe om een regeling die is ingesteld door bepalingen die kracht van wet hebben, aan te vullen door middel van een omzendbrief.

Overigens is het de van ambtswege uitgevoerde overplaatsing van overtallige personeelsleden die het beste beantwoordt aan de rationalisatie- en besparingsoogmerken van de wet van 27 maart 1986. Die overplaatsing is het dus die moet worden bewerkstelligd vóór de vrijwillige overplaatsing.

Onderzoek van de tekst

Opschrift

Ter wille van de overeenstemming met het opschrift van het koninklijk besluit nr. 490 zou het beter zijn in de Franse tekst te schrijven : «... qui ont un même ressort ».

Deze opmerking geldt ook voor de verdere tekst van het ontwerp.

Bepalend gedeelte

Artikel 2

Het zou beter zijn te schrijven :

« Artikel 2. De leden van het vastbenoemd, stagedoend of tijdelijk personeel van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die onder dit besluit vallen, komen in aanmerking voor een regeling inzake vrijwillige mobiliteit onder de bij dit besluit bepaalde voorwaarden.

De vrijwillige mobiliteit geldt echter niet voor :

1° de bij overeenkomst in dienst genomen personeelsleden;
2° de titularissen van betrekkingen die eigen zijn ... (voorts zoals in 1° van het ontwerp);
3° de personeelsleden ... (voorts zoals in 2° van het ontwerp). »

In tegenstelling met artikel 2, 2°, van het koninklijk besluit nr. 490 bepaalt het ontwerp niet uitdrukkelijk dat de betrekkingen van secretaris en van ontvanger buiten de mobiliteitsregeling blijven. Er zijn echter aanwijzingen dat op die betrekkingen, evenals trouwens op de betrekkingen van de wettelijke graden bedoeld wordt daar waar het ontwerp de betrekkingen die eigen zijn aan de gemeente of aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn buiten de regeling sluit.

Artikel 3

Voorgesteld wordt aan het begin van het artikel te schrijven : « Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 4 tot 9, kunnen de ... ».

Artikel 4

Dat artikel luidt als volgt :

« De informatieprocedure en de modaliteiten van overplaatsing worden geregeld door de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, onder voorbehoud van de bepalingen en van deze afdeling » (lees : de bepalingen van deze afdeling).

Die tekst is verre van nauwkeurig. Enerzijds vermeldt hij niet tot wie de informatieprocedure gericht is : waarschijnlijk zal het niet alleen gaan om de betrokken personeelsleden maar ook om het bestuur van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die een zelfde werkgebied hebben. Men kan zich niet indenken dat de informatieprocedure en de modaliteiten van overplaatsing geregeld worden in een reglement dat wordt vastgesteld door de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, gezamenlijk beraadslagend en beslissend. Die twee overheden

Toutefois, en cas de désaccord entre ces deux autorités, ce désaccord pourrait faire obstacle à l'application des règles contenues dans le projet.

Cet article doit donc être revu. Le Gouvernement pourrait s'inspirer des règles prévues par l'arrêté royal du 22 octobre 1982 portant les mesures d'exécution relatives à la mobilité du personnel de certains services publics.

Article 5

Mieux vaut écrire, à la fin de l'article : «... des membres du personnel visés à l'article 3, dans la mesure où ces demandes répondent aux conditions prescrites ».

Article 7

A l'instar de l'article 15, alinéa 2, de l'arrêté royal du 22 octobre 1982, précité, il serait bon d'ajouter un alinéa 2 libellé comme suit :

« Une copie est envoyée pour information à l'autorité qui exerce le pouvoir de nomination dans l'administration dont le membre du personnel a fait partie. »

Article 10

Mieux vaut, en tête de cet article, ajouter les mots : « Aux conditions fixées par les articles 11 à 14, les ... ».

Article 11

Cet article appelle les mêmes observations que l'article 4.

Article 14

Mieux vaut écrire :

« Article 14. Les articles 7 à 9 sont applicables au transfert d'agents de même grade ou de grade équivalent dans un emploi à conférer par voie de promotion. »

Article 15

La rédaction suivante est proposée :

« Article 15. Aux conditions fixées par les articles 16 à 19, les membres du personnel définitif, à l'exclusion des membres du personnel stagiaire ou temporaire, peuvent présenter leur candidature à un emploi de promotion vacant dans le cadre du personnel d'une commune ou d'un centre public d'aide sociale qui ont un même ressort, pour autant qu'ils répondent aux conditions prescrites pour obtenir cette promotion. »

Article 16

Cet article appelle les mêmes observations que l'article 4.

Article 17

Compte tenu du texte proposé pour l'article 15, l'article 17 doit être omis.

Article 18 (devenant l'article 17)

A la fin de l'article, il est proposé d'écrire : «... être transféré conformément aux articles 10 à 14. »

Article 19 (devenant l'article 18)

Il y a lieu d'omettre les mots « de la section II du présent arrêté ».

Article 21 (devenant l'article 20)

Il convient d'écrire : «... peuvent prévoir l'organisation en commun des examens de recrutement et de promotion ».

La chambre était composée de :

MM. :

J. Ligot, président de chambre;

P. Fincoeur et Ch.-L. Closset, conseillers d'Etat;

Mme M. Van Gerrewey, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. Stryckmans, conseiller d'Etat.

Le rapport a été présenté par Mme B. Haubert, auditeur adjoint.

Le greffier,
M. Van Gerrewey.

Le président,
J. Ligot.

zouden, na overleg, elk apart volstrekt dezelfde regels kunnen aannemen. Ingeval die twee overheden het niet eens zijn, zou dat meningsverschil evenwel de toepassing van de in het ontwerp vervatte regels in de weg kunnen staan.

Dit artikel moet dus worden herzien. De Regering zou zich kunnen laten leiden door de regels bepaald in het koninklijk besluit van 22 oktober 1982 houdende de uitvoeringsmaatregelen betreffende de mobiliteit van het personeel van sommige overheidsdiensten.

Artikel 5

Aan het slot van het artikel schrijve men : «... zolang niet alle aanvragen van de in artikel 3 bedoelde personeelsleden ingewilligd zijn, voor zover die aanvragen aan de gestelde voorwaarden voldoen ».

Artikel 7

Naar het voorbeeld van artikel 15, 2e lid, van het eerderevermelde koninklijk besluit van 22 oktober 1982, zou het dienstig zijn een tweede lid toe te voegen, luidend als volgt :

« Een afschrift wordt ter kennisgeving gezonden aan de overheid die de benoemingsbevoegdheid uitoefent in het bestuur waarvan het personeelslid deel uitmaakte. »

Artikel 10

Aan het begin van het artikel schrijve men : « Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 11 tot 14, kunnen de ... ».

Artikel 11

Bij dit artikel zijn dezelfde opmerkingen te maken als bij artikel 4.

Artikel 14

Men schrijve :

« Artikel 14. De artikelen 7 tot 9 zijn van toepassing op de overplaatsing van personeelsleden met dezelfde graad of met een gelijkwaardige graad in een door bevordering te begeven betrekking. »

Artikel 15

De volgende redactie wordt voorgesteld :

« Artikel 15. Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 16 tot 19, kunnen leden van het vastbenoemd personeel, met uitsluiting van de leden van het stagedoend of tijdelijk personeel, zich kandidaat stellen voor een bevorderingsbetrekking die vacant is in de personeelsformatie van een gemeente of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die een zelfde werkgebied hebben, voor zover zij voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van die bevordering. »

Artikel 16

Bij dit artikel zijn dezelfde opmerkingen te maken als bij artikel 4.

Artikel 17

Gelet op de voor artikel 15 voorgestelde tekst, moet artikel 17 vervallen.

Artikel 18 (dat artikel 17 wordt)

Aan het slot van het artikel schrijve men : «... overgeplaatst overeenkomstig de artikelen 10 tot 14. »

Artikel 19 (dat artikel 18 wordt)

De woorden « van afdeling II van dit besluit » moeten vervallen.

Artikel 21 (dat artikel 20 wordt)

Men schrijve : «... kunnen voorzien in het gemeenschappelijk organiseren van de wervings- en de bevorderingsexamens ».

De kamer was samengesteld uit :

de heren :

J. Ligot, kamervoorzitter;

P. Fincoeur en Ch.-L. Closset, staatsraden;

Mevr. M. Van Gerrewey, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer J.-J. Stryckmans, staatsraad.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. B. Haubert, adjunct-auditeur.

De griffie,
M. Van Gerrewey.

De voorzitter,
J. Ligot.

31 MARS 1987. — Arrêté royal n° 519 organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, notamment les articles 1er, 2°, c) et 3 § 2;

Vu l'urgence;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, de Notre Ministre des Affaires sociales et de Notre Secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale, et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Section I. — Dispositions générales

Article 1er. Le présent arrêté s'applique aux communes et aux centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort.

Dans le cas d'un centre public intercommunal d'aide sociale, le présent arrêté ne s'applique qu'aux communes dont le personnel bénéficie des mêmes statuts administratif et pécuniaire.

La mobilité volontaire sera appliquée avant que ne s'opère le transfert d'office prévu par l'arrêté royal n° 490 du 31 décembre 1986.

Art. 2. Les membres du personnel définitif, stagiaire ou temporaire des communes et des centres publics d'aide sociale soumis au présent arrêté peuvent bénéficier d'un régime de mobilité volontaire aux conditions fixées par le présent arrêté en ce compris les titulaires des grades légaux. La mobilité volontaire n'est cependant pas applicable :

1° aux membres du personnel engagés par contrat;

2° aux titulaires des emplois qui sont spécifiques à la commune ou au centre public d'aide sociale;

3° aux membres du personnel de l'hôpital qui dépend du centre, pour lesquels le conseil de l'aide sociale a fixé un cadre distinct et n'a pas organisé la manière d'opérer le mouvement de ce personnel vers les autres établissements ou services du centre.

Section II. — Transfert dans un emploi de recrutement

Art. 3. Aux conditions fixées par les articles 4 à 9, les membres du personnel des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort peuvent être transférés à leur demande dans un emploi que l'autorité compétente de la commune ou du centre public d'aide sociale envisage de conférer par recrutement.

Art. 4. Sous réserve des dispositions prévues par la présente section, le collègue des bourgmestre et échevin ou le bureau permanent doivent faire appel aux membres du personnel qui peuvent être transférés.

A cette fin, ils font appel aux candidatures par un avis adressé à tous les agents concernés, qui mentionne toutes les indications utiles sur la nature et la qualification de l'emploi à conférer, les conditions exigées, la forme et le délai de présentation des candidatures.

La candidature à chaque emploi doit être transmise à l'autorité désignée dans l'avis, par lettre recommandée à la poste, dans les dix jours qui suivent la date de réception de l'avis.

Le membre du personnel adresse en même temps, pour information, une copie de sa candidature au collègue des bourgmestre et échevins ou au bureau permanent dont il dépend.

Art. 5. L'autorité chargée du recrutement ne peut procéder à celui-ci aussi longtemps qu'il n'a pas été satisfait à toutes les demandes des membres du personnel visés à l'article 3, dans la mesure où ces demandes répondent aux conditions prescrites.

Art. 6. Peuvent seuls être transférés dans un emploi de recrutement, les membres du personnel titulaires du même grade que celui de l'emploi à conférer ou d'un grade équivalent, et qui satisfont aux conditions prescrites pour occuper cet emploi.

31 MAART 1987. — Koninklijk besluit nr. 519 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, inzonderheid op de artikelen 1, 2°, c) en 3 § 2;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, van Onze Minister van Sociale Zaken en van Onze Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Afdeling I. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op de gemeenten en op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben.

In het geval van een intercommunaal openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is dit besluit slechts van toepassing op de gemeenten wier personeel dezelfde administratieve en geldelijke statuten geniet.

De vrijwillige mobiliteit zal toegepast worden vóór de overplaatsing van ambtswege bepaald bij het koninklijk besluit nr. 490 van 31 december 1986.

Art. 2. De leden van het vastbenoemd, stagedoend of tijdelijk personeel van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die onder dit besluit vallen, komen in aanmerking voor een regeling inzake vrijwillige mobiliteit onder de bij dit besluit bepaalde voorwaarden, hierinbegrepen de titularissen van de wettelijke graden. De vrijwillige mobiliteit geldt echter niet voor :

1° de bij overeenkomst in dienst genomen personeelsleden;

2° de titularissen van de betrekkingen die eigen zijn aan de gemeente of aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

3° de personeelsleden van het ziekenhuis dat afhangt van het centrum, waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn een afzonderlijke personeelsformatie heeft vastgesteld en de wijze van mutatie van dat personeel naar de andere instellingen of diensten van het centrum niet heeft geregeld.

Afdeling II. — Overplaatsing naar een wervingsbetrekking

Art. 3. Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 4 tot 9 kunnen de personeelsleden van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van hetzelfde werkgebied op hun verzoek worden overgeplaatst naar een betrekking die de bevoegde overheid van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich voorneemt bij werving toe te kennen.

Art. 4. Onder voorbehoud van de bepalingen vastgesteld bij deze afdeling moeten het college van burgemeester en schepenen of het vast bureau een beroep doen op de personeelsleden die overgeplaatst kunnen worden.

Te dien einde doen zij een beroep op de kandidaturen door een bericht aan al de betrokken personeelsleden, dat alle nuttige aanwijzingen over de aard en de kwalificatie van het te begeven ambt, de vereiste voorwaarden, de vorm en de termijn voor de indiening van de kandidaturen vermeldt.

De kandidatuur voor elk ambt moet aan de in het bericht aangegeven overheid per ter post aangetekende brief worden toegezonden, binnen tien dagen die volgen op de datum van ontvangst van het bericht.

Het personeelslid zendt tegelijkertijd, ter informatie, een kopie van zijn kandidatuur aan het college van burgemeester en schepenen of aan het vast bureau waarvan hij afhangt.

Art. 5. De overheid, die belast is met de werving, mag niet tot werving overgaan, zolang niet alle aanvragen van de in artikel 3 bedoelde personeelsleden ingewilligd zijn, voor zover die aanvragen aan de gestelde voorwaarden voldoen.

Art. 6. Kunnen alleen worden overgeplaatst naar een wervingsbetrekking, de personeelsleden die titularis zijn van dezelfde graad als deze van de te begeven betrekking of van een gelijkwaardige graad en die de gestelde voorwaarden vervullen om die betrekking te bekleden,

Art. 7. Le transfert se réalise par une délibération individuelle prise par l'autorité qui exerce le pouvoir de nomination dans l'administration dans laquelle le membre du personnel est transféré.

Une copie est envoyée pour information à l'autorité qui exerce le pouvoir de nomination dans l'administration dont le membre du personnel a fait partie.

Art. 8. Les membres du personnel transférés conservent la qualité de personnel définitif, stagiaire ou temporaire qu'ils avaient dans l'emploi qu'ils occupaient; la durée prévue pour les emplois occupés à titre temporaire n'est pas modifiée.

Art. 9. Les membres du personnel transférés conservent l'ancienneté de grade, de niveau et de service acquise au moment de leur transfert.

Section III. — Transfert dans un emploi de promotion

Sous-section I. — Transfert d'agents de même grade ou de grade équivalent dans un emploi à conférer par voie de promotion

Art. 10. Aux conditions fixées par les articles 11 à 14, les membres du personnel des communes et des centres publics d'aide sociale du même ressort peuvent être transférés, à leur demande, dans un emploi que l'autorité compétente de la commune ou du centre public d'aide sociale envisage de conférer par voie de promotion.

Art. 11. La procédure d'information et les modalités de transfert sont réglées conformément à l'article 4, sous réserve des dispositions prévues par la présente sous-section.

Art. 12. Le grade de promotion n'est conféré par voie de transfert que pour autant qu'aucun agent de l'administration où l'emploi de promotion est vacant ne satisfasse aux conditions prévues pour obtenir ladite promotion.

Art. 13. Peuvent seuls être transférés dans un emploi de promotion conformément à la présente sous-section, les membres du personnel titulaires du même grade que celui de l'emploi à conférer ou d'un grade équivalent, et qui satisfont aux conditions prescrites pour occuper l'emploi.

Art. 14. Les articles 7 à 9 sont applicables au transfert d'agents de même grade ou de grade équivalent dans un emploi à conférer par voie de promotion.

Sous-section II. — Transfert par voie de promotion

Art. 15. Aux conditions fixées par les articles 16 à 19 les membres du personnel définitif, à l'exclusion des membres du personnel stagiaire ou temporaire, peuvent présenter leur candidature à un emploi de promotion vacant dans le cadre du personnel d'une commune ou d'un centre public d'aide sociale qui ont un même ressort, pour autant qu'ils répondent aux conditions prescrites pour obtenir cette promotion.

Art. 16. La procédure d'information ainsi que les modalités de transfert sont réglées conformément à l'article 4, sous réserve des dispositions prévues par la présente sous-section.

Art. 17. La promotion n'est conférée par voie de transfert que pour autant qu'aucun agent de l'administration où l'emploi de promotion est vacant ne satisfasse aux conditions prévues pour obtenir ladite promotion et qu'aucun agent ne puisse être transféré conformément aux articles 10 à 14.

Art. 18. L'article 7 est applicable à la présente sous-section.

Art. 19. Les membres du personnel transférés par voie de promotion conservent l'ancienneté administrative acquise au moment de leur transfert.

Section IV. — Réserves de recrutement communes

Art. 20. Les règlements des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort peuvent prévoir l'organisation en commun des examens de recrutement et de promotion.

Art. 7. De overplaatsing geschiedt door een individuele beslissing genomen door de overheid die de benoemingsbevoegdheid uitoefent in het bestuur naar waar het personeelslid overgeplaatst wordt.

Een afschrift wordt ter kennisgeving gezonden aan de overheid die de benoemingsbevoegdheid uitoefent in het bestuur waarvan het personeelslid deel uitmaakte.

Art. 8. De overgeplaatste personeelsleden behouden de hoedanigheid van vastbenoemd, stagiair of tijdelijk personeelslid die zij hadden in de betrekking die zij bekleedden; de voor de tijdelijk beklede betrekkingen bepaalde duur wordt niet gewijzigd.

Art. 9. De overgeplaatste personeelsleden behouden de op het ogenblik van hun overplaatsing verkregen graad-, niveau- en dienstancienniteit.

Afdeling III. — Overplaatsing naar een bevorderingsbetrekking

Onderafdeling I. — Overplaatsing van personeelsleden met dezelfde graad of gelijkwaardige graad naar een door bevordering te begeven betrekking

Art. 10. Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 11 tot 14 kunnen de personeelsleden van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van hetzelfde werkgebied, op hun verzoek, worden overgeplaatst naar een betrekking die de bevoegde overheid van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich voorneemt bij wege van bevordering toe te kennen.

Art. 11. De informatieprocedure en de modaliteiten van overplaatsing worden geregeld overeenkomstig artikel 4, onder voorbehoud van de bepalingen vastgesteld bij de onderhavige onderafdeling.

Art. 12. De bevorderingsgraad wordt slechts bij wege van overplaatsing toegewezen in zoverre dat geen enkel personeelslid van het bestuur waar de bevorderingsbetrekking vacant is, voldoet aan de voorwaarden bepaald om die bevordering te verkrijgen.

Art. 13. Alleen kunnen worden overgeplaatst naar een bevorderingsbetrekking overeenkomstig deze onderafdeling, de personeelsleden titularis van dezelfde graad als deze van de te begeven betrekking of van een gelijkwaardige graad, en die voldoen aan de voorgescreven voorwaarden om dat ambt te vervullen.

Art. 14. De artikelen 7 tot 9 zijn van toepassing op de overplaatsing van personeelsleden met dezelfde graad of met een gelijkwaardige graad naar een door bevordering te begeven betrekking.

Onderafdeling II. — Overplaatsing bij wege van bevordering

Art. 15. Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 16 tot 19, kunnen leden van het vastbenoemd personeel, met uitsluiting van de leden van het stagedoend of tijdelijk personeel, zich kandidaat stellen voor een bevorderingsbetrekking die vacant is in de personeelsformatie van een gemeente of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben, voor zover zij voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van die bevordering.

Art. 16. De informatieprocedure alsmede de modaliteiten voor overplaatsing zijn geregeld overeenkomstig artikel 4, onder voorbehoud van de bepalingen vastgesteld bij de onderhavige onderafdeling.

Art. 17. De bevordering wordt slechts bij wege van overplaatsing toegekend in zoverre geen enkel personeelslid van het bestuur, waar de bevorderingsbetrekking vacant is, voldoet aan de voorwaarden om die bevordering te verkrijgen en geen enkel personeelslid kan worden overgeplaatst overeenkomstig de artikelen 10 tot 14.

Art. 18. Het artikel 7 is van toepassing op deze onderafdeling.

Art. 19. De personeelsleden die zijn overgeplaatst bij wege van bevordering behouden de op het ogenblik van hun overplaatsing verkregen administratieve anciënniteit.

Afdeling IV. — Gemeenschappelijke wervingsreserves

Art. 20. De reglementen van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben, kunnen voorzien in het gemeenschappelijk organiseren van de wervings- en bevorderingsexamens.

Art. 21. Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, Notre Ministre des Affaires sociales et Notre Secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale sont chargés, chacun en ce qui concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 31 mars 1987.

BAUDOUIN

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,
J. MICHEL

Le Ministre des Affaires sociales,
J.-L. DEHAENE

Le Secrétaire d'Etat à l'Environnement
et à l'Emancipation sociale,
Mme M. SMET

MINISTERE DE LA PREVOYANCE SOCIALE

F. 87 — 708

Arrêté royal n° 514 modifiant, en ce qui concerne la prépension de retraite, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal que nous avons l'honneur de soumettre à Votre Majesté trouve sa base juridique dans l'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi. Selon cette disposition, afin d'assurer le redressement économique et financier, la diminution des charges publiques, l'assainissement des finances publiques, la promotion de l'emploi, ainsi que l'équilibre financier, la maîtrise des dépenses et la sauvegarde des régimes de sécurité sociale, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, adapter ou modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité.

Plus précisément, le présent projet, qui a une portée limitée, vise tout d'abord à mettre fin dès à présent à la délégation de pouvoir accordée au Roi par la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, délégation selon laquelle le Roi peut prolonger l'application du régime de prépension de retraite organisé, jusqu'au 31 décembre 1987, par l'arrêté royal n° 95 du 28 septembre 1982.

Simultanément et au vu des perspectives du chômage en 1988, le Gouvernement propose toutefois de maintenir ce système de prépension en vigueur jusqu'à la fin de l'année 1988 pour l'ensemble des travailleurs salariés et jusqu'à la fin de l'année 1989 pour les bénéficiaires du régime dérogatoire organisé par l'article 85 de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales.

La prépension de retraite a été organisée dans le régime de pension des travailleurs salariés par l'arrêté royal n° 95 d'abord jusqu'au 31 décembre 1985, puis prolongée jusqu'à la fin de l'année 1987 par la loi du 22 janvier 1985. Cette dernière loi a par ailleurs confié au Roi le pouvoir de procéder à des prolongations ultérieures. La prépension de retraite est accordée à partir de l'âge de 60 ans à tout travailleur salarié en activité qui le demande et qui est remplacé par un demandeur d'emploi. La pension accordée dans ces conditions est égale à la pension que l'intéressé aurait obtenue s'il avait atteint l'âge de 65 ans et s'il avait continué son activité jusqu'à cet âge. La réduction pour anticipation n'est pas appliquée.

Ce régime d'exception a connu un important succès et permis ainsi d'atteindre l'objectif poursuivi, c'est-à-dire l'engagement, jusqu'à présent, de quelque 29 000 demandeurs d'emploi.

Art. 21. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 31 maart 1987.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt,
J. MICHEL

De Minister van Sociale Zaken,
J.-L. DEHAENE

De Staatssecretaris voor Leefmilieu
en Maatschappelijke Emancipatie,
Mevr. M. SMET

MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG

N. 87 — 708

Koninklijk besluit nr. 514 tot wijziging, wat het brugrustpensioen betreft, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat wij de eer hebben aan Uwe Majesteit voor te leggen vindt zijn juridische grond in artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning. Volgens die bepaling, kan de Koning, met het oog op het economisch en financieel herstel, de vermindering van de openbare lasten, de gezondmaking van de openbare financiën, de bevordering van de tewerkstelling alsmede het financieel evenwicht, de beheersing van de uitgaven en de beveiliging van de stelsels van de sociale zekerheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aanpassen of wijzigen, erover wakend dat, wat de vervaningsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit.

Inzonderheid, beoogt dit ontwerp, waarvan de draagwijdte beperkt is, in de eerste plaats, vanaf nu, een einde te maken aan de machtiging die, bij de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, aan de Koning werd toegekend. Door deze machtiging kan de Koning de toepassing van het stelsel van het brugrustpensioen, dat bij koninklijk besluit nr. 95 van 28 september 1982 tot 31 december 1987 werd ingevoerd, verlengen.

Gelijktijdig en met het oog op de vooruitzichten inzake werkloosheid voor 1988, stelt de Regering echter voor dit stelsel van brugrustpensioen voor het geheel van de werknemers te behouden tot einde 1988 en voor de genothebbers van de afwijkende regeling, geregeld door artikel 85 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, tot einde 1989.

Het brugrustpensioen werd in de regeling voor werknemers, bij koninklijk besluit nr. 95 ingevoerd eerst tot 31 december 1985, vervolgens bij de wet van 22 januari 1985 verlengd tot het einde van 1987. Deze laatste wet heeft overigens aan de Koning de machtiging gegeven tot verdere verlengingen. Het brugrustpensioen wordt toegekend vanaf 60 jaar aan elke werkende werknemer die het aanvraagt en die door een werkzoekende wordt vervangen. Het pensioen, dat luidens die voorwaarden wordt toegekend, is gelijk aan het pensioen dat belanghebbende zou bekomen hebben indien hij de leeftijd van 65 jaar had bereikt en zijn activiteit tot die leeftijd had verdergezet. De vermindering wegens vervroeging wordt niet toegepast.

Deze uitzonderingsregeling heeft een belangrijk succes gekend en liet toe de vooropgestelde doelstelling te bereiken, namelijk de aanwerving, tot op heden, van zowat 29 000 werkzoekenden.